

Nr 1071

Av herr Tobé m.fl., om möjlighet att delegera beslut enligt naturvårdslagen till kommunalt organ.

(Lika lydande med motion nr 517 i Första kammaren)

I samband med behandlingen av motioner vid föregående riksdag om inrättande av kommunala naturvårdsorgan förelåg yttranden i frågan bl. a. från statens naturvårdsverk och från Svenska kommunförbundet. I yttrandena berördes möjligheten av att i viss utsträckning kunna delegera beslutanderätt i dispens- och tillståndsfrågor till något kommunalt organ. Enligt naturvårdslagen är det länsstyrelsen som har beslutanderätten i de ärenden varom här är fråga. En delegering skulle kunna utformas efter mönster av byggnadslagstiftningen, där länsstyrelsen också har beslutanderätt i ett flertal frågor men där denna rätt kan delegeras till viss byggnadsnämnd. En prövning sker från fall till fall beträffande vilka byggnadsnämnder som kan bedömas ha sådan kapacitet att en delegering är möjlig.

Naturvårdsverket ansåg sig ej kunna överblicka konsekvenserna av en sådan delegering enligt naturvårdslagen men ansåg att frågan borde utredas. Enligt verkets mening borde därvid också tas upp kommunernas uppgifter och befogenheter över huvud taget enligt naturvårdslagen.

Kommunförbundet framhöll att den omständigheten att all beslutanderätt exklusivt tillkommer statliga organ kan innebära olägenheter för kommunerna och allmänt sett är ägnad att skapa osäkerhet om kommunernas roll enligt lagen. Förbundets styrelse tillstyrkte därför att frågan om kommunernas uppgifter och befogenheter enligt naturvårdslagen närmare utreds.

I naturvårdslagens 2 § uttalas att naturvården är en såväl statlig som kommunal angelägenhet. Från den utgångspunkten borde det ligga nära till hands att även låta kommunala organ ha hand om beslutsfattandet i åtminstone detaljärenden av liknande typ som de ärenden som hälsovårdsnämnder och byggnadsnämnder har att besluta i. En komplikation föreligger naturligtvis däri att det normalt åligger staten att utge ersättning i de fall sådan kan utgå vid avslagsbeslut på ansökan om viss markanvändning. Men inte ens länsstyrelsen är i sådana fall självständigt avgörande utan måste gå vidare till naturvårdsverket för besked om statsmedel står till förfogande. Då ersättningsfrågor kan uppstå kan det alltså endast delegeras till kommunalt organ att medge dispens, men även en sådan delegering in-

nebär ett viktigt ansvarstagande från kommunens sida samtidigt som länsstyrelsen kan avlastas ett stort antal detaljärenden.

Med anledning av det anförda får vi hemställa,

att riksdagen begär att Kungl. Maj:t låter utreda frågan om kommunernas uppgifter och befogenheter enligt naturvårdslagen.

Stockholm den 27 januari 1970

Erik Tobé (fp)

Carl-Wilh. Lothigius (m) Bertil Johansson (cp) Sven Ekström (s)

i Växjö